

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ให้กับเยาวชนไทย โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย 3. เพื่อทดสอบประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย 4. เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย โดยการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการวิจัยพัฒนาทดลอง (Experimental Development) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย

ระยะที่ 3 การทดสอบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย

ระยะที่ 4 การขยายผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะความสามานฉันท์ ตั้งแต่ปี 2540 ถึงปัจจุบัน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิ และเยาวชนไทยใน 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการปลูกฝังสร้างเสริมคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย และ (4) ผู้เชี่ยวชาญทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ (1) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณลักษณะความสามานฉันท์ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังสร้างเสริมคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย และ (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามานฉันท์ของเยาวชนไทย

สรุปผล

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะความสมานฉันท์ของเยาวชนไทย พบว่า จากการสังเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และเยาวชนไทยใน 4 ภูมิภาค ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถสรุปคุณลักษณะความสมานฉันท์ของเยาวชนไทย กล่าวคือ ความสมานฉันท์ หมายถึง คุณลักษณะในตัวบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจหรือความสามัคคี ความพอใจร่วมกัน การเคารพซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความไม่เห็นแก่ตัว หรือมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม มีความเห็นพ้องต้องกัน

โดยคุณลักษณะความสมานฉันท์ของเยาวชนไทย (Reconciliation) มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 ความร่วมมือร่วมใจหรือความสามัคคี (Unity)
- 1.2 ความพอใจร่วมกัน (Satisfy)
- 1.3 ความเคารพซึ่งกันและกัน (Respect)
- 1.4 การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน (Help)
- 1.5 ความไม่เห็นแก่ตัว (Unself-centered)
- 1.6 การมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม (Conscious)
- 1.7 ความเห็นพ้องต้องกัน (Agree)

ซึ่งผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลคุณลักษณะความสมานฉันท์ของเยาวชนไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 10.90 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) 9 มีค่าความน่าจะเป็น หรือค่า p เท่ากับ 0.28268 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 และ 0.99 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก โดยมีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.68 ถึง 0.89 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของคุณลักษณะความสมานฉันท์ของเยาวชนไทย

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามัคคีของเยาวชนไทยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi) พบว่า จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิรอบที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยที่ทุกประเด็นมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ซึ่งมีความหมายว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นในเรื่องหลักการของรูปแบบการเรียนรู้ที่ควรใช้หลักจิตวิทยากลุ่มมนุษย์นิยมเป็นฐานคิดของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามัคคีของเยาวชนไทย

- ดำเนินการวิจัยในปีที่ 2

4. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความสามัคคีของเยาวชนไทย

- ดำเนินการวิจัยในปีที่ 2